

Nr 138.

Av herr **Borggren**, om understöd av statsmedel åt till följd av livsmedelsransoneringen arbetslösa arbetare.

De av regeringen vidtagna åtgärderna med livsmedels- och sockerransoneringen ha gjort att en stor del av de arbetare, som haft sin utkomst inom socker- och livsmedelsindustrien blivit utan arbete.

Om nu denna ransonering är nödvändig, så är det lika nödvändigt att de arbetare, som på grund härav blivit arbetslösa, beredas annan inkomst, och om arbete ej kan beredas dem, full ersättning lämnas av för sådana ändamål befintliga medel. Hårdast drabbas de yrkeslärda bageri- och konditoriarbetarne av denna arbetslöshet. På grund av yrkets karaktär och beskaffenhet har en i detta yrke sysselsatt arbetare ingen möjlighet att, då han blir arbetslös, skaffa sig arbete inom annan industri. Under normala förhållanden har en arbetslös bageri- och konditoriarbetare möjlighet att någon gång erhålla hjälparbete, men även denna möjlighet är nu stängd. Ingen behöver hjälparbetare i dessa svåra tider.

En stor del av dessa yrkeslärda arbetare ha på grund av mjölbrist gått arbetslösa en längre tid, och i norra delen av landet ända sedan september 1916.

Förnekas kan ej, att statsmakternas beslut om införandet av brödransoneringen varit orsaken till den stora arbetslösheten, särskilt inom bageri- och konditoriarbetarne. Det synes mig därför vara statens skyldighet, att under den tid brödransoneringen varar, icke undandraga sig ansvaret att stödja de arbetslösa, så att de av staten erhålla understöd, motsvarande de löner, som de innehade då de måste lämna sina platser. Lönerna variera — vad det gäller Stockholm — mellan 40—31 kronor pr vecka, och för landsorten mellan 35—25 kronor pr vecka.

På grund av vad som anförts hemställes, att riksdagen måtte skyndsamt behandla denna viktiga fråga, och att riksdagen måtte besluta,

att till de arbetare, som genom livsmedelsransoneringen blivit arbetslösa och icke kunna erhålla annat arbete, anslå nödiga medel så att de, under den tid bröd- och sockerransoneringen pågår, må erhålla understöd av statsmedel, motsvarande de löner som innehades då de måste lämna sina platser, och må understödets utbetalande — vad det gäller bageri- och konditoriarbetare — ombesörjas av Svenska Bageri- och Konditoriarbetareförbundet.

Stockholm den 26 januari 1917.

Lars Borggren.

I motionens syfte instämmer:

J. Persson i Västervik.